

**MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY STARGARD DLA PRZEBIEGU LINII
ELEKTROENERGETYCZNEJ 220 KV W OBREBACH LIPNIK,
GRZĘDZICE, ŻAROWO, ROGOWO, LUBOWO I WARCHLINO**

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
ustaleń miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego**

Opracowali:
mgr Jan Biernacki
mgr Magdalena Biernacka



AKWADRAT Sp. z o.o., Gorzów Wlkp., 2017

SPIS TREŚCI

1. Wstęp	3
1.1. Podstawy formalno-prawne opracowania	3
1.2. Cel, przedmiot i zakres opracowania	4
1.3. Metodologia opracowania.....	4
2. Charakterystyka obszaru opracowania	5
3. Charakterystyka zamierzeń planistycznych	9
4. Stan środowiska przyrodniczego.....	11
4.1. Istniejący stan środowiska przyrodniczego oraz zidentyfikowane problemy ochrony środowiska	11
4.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji założeń planu..	12
4.3. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem	12
5. Cele ochrony środowiska ustanowione na poziomie ponadlokalnym	13
6. Oddziaływanie ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska.....	14
6.1. Powietrze	14
6.2. Wody powierzchniowe i podziemne.....	14
6.3. Warstwa glebowa i powierzchnia ziemi	15
6.4. Zasoby naturalne	15
6.5. Klimat	15
6.6. Flora i fauna, różnorodność biologiczna	15
6.7. Krajobraz.....	17
6.8. Zdrowie ludzi	17
6.9. Zależności między elementami środowiska	18
6.10. Przedmiot ochrony użytku ekologicznego „Niebieski korytarz ekologiczny koryta rzeki Iny i jej dopływów - II”	18
6.11. Przedmiot ochrony obszarów Natura 2000	18
6.12. Obszary i obiekty proponowane do ochrony	18
6.13. Zabytki i dobra materialne	19
7. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko	19
8. Zapobieganie, ograniczanie lub kompensacja przyrodnicza	19
9. Streszczenie	21
10. Materiały źródłowe i literatura	22

1. Wstęp

1.1. Podstawy formalno-prawne

Opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko zostało wykonane na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Stargard w obrębach Lipnik, Grzędzice, Żarowo, Rogowo, Lubowo i Warchlino, sporządzanego dla linii elektroenergetycznej 220 kV (*uchwała Nr XXX/216/17 Rady Gminy Stargard z dnia 23 czerwca 2017 r.*).

Podstawę prawną sporządzania prognoz oddziaływania ustaleń dokumentu planistycznego na środowisko przyrodnicze stanowi art. 51 (a także art. 52 i 53) **ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko** (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 ze zm.).

Poszczególne zagadnienia, będące przedmiotem prognoz środowiskowych znajdują umocowanie także w szeregu innych aktów prawnych, którymi są m.in.:

ustawy:

- ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 1332 ze zm.),
- ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 1161),
- ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 328 ze zm.),
- ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (tj. Dz. U. z 2012 r. poz. 1121 ze zm.),
- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 ze zm.),
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 2134 ze zm.),
- ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 778),
- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 519 ze zm.),
- ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 60 ze zm.);

rozporządzenia:

- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody (Dz. U. z 2002 r. Nr 8 poz. 70),
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r. Nr 75, poz. 690, ze zm.),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 marca 2005 r. w sprawie rodzajów, typów i podtypów rezerwatów przyrody (Dz. U. z 2005 r. Nr 60, poz. 533),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tj. Dz. U. z 2014 r. poz. 112),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (tj. Dz. U. z 2014 r. poz. 1713),

- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 213, poz. 1397 ze zm.),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. 2011 r. Nr 25, poz. 133),
- rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 10 października 2013 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1479),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r. poz. 1169),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r. poz. 1348),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409).

1.2. Cel, przedmiot i zakres opracowania

Celem opracowania jest określenie i ocena skutków, jakie wynikają dla środowiska przyrodniczego z przeznaczenia terenu i wpływu realizacji ustaleń dokumentu planistycznego. Wpływ ten obejmuje poszczególne elementy środowiska, takie jak: powietrze, gleba, wody powierzchniowe i podziemne, klimat, ludność, fauna, flora oraz krajobraz we wzajemnym ich powiązaniu. Ponadto celem prognozy jest określenie wrażliwości i odporności środowiska na presję, oraz możliwości zapobiegania, ograniczania i kompensacji negatywnych oddziaływań na środowisko.

Niniejsze opracowanie sporządzone jest na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, obejmującego swoim zakresem przebieg linii elektroenergetycznej 220 kV o długości około 13,4 km i powierzchni ok. 67,26 ha. Granice planu miejscowego obejmują pas o szerokości 50 m – po 25 m na stronę od osi istniejącej linii. Zakres planu obejmuje swoim zasięgiem tereny położone w województwie zachodniopomorskim, powiecie stargardzkim, gminie Stargard. Ww. linia w granicach gminy Stargard swój przebieg rozpoczyna od granicy z gminą Kobylanka w kierunku północno-wschodnim, a następnie północnym aż do granicy z gminą Maszewo. Pod względem ewidencyjnym teren linii przebiega przez obręby ewidencyjne: Lipnik, Grzędzice, Żarowo, Rogowo, Lubowo i Warchlino.

Ścisły obszar opracowania jest tożsamy z granicami obszaru objętego opracowaniem planu miejscowego. Zagadnienia przedstawione w niniejszym opracowaniu (zwłaszcza w części diagnostycznej) wymagały jednak niejednokrotnie uwzględnienia szerszego tła terytorialnego.

1.3. Metodologia opracowania

Pierwszym etapem prac nad prognozą jest rozpoznanie istniejących uwarunkowań. Diagnozy dokonuje się przede wszystkim na podstawie istniejących opracowań. Pozyskanie informacji dzieli się zasadniczo na dwa etapy:

- 1) **analiza piśmiennictwa** – analiza dokumentów związanych z obszarem opracowania (oraz niejednokrotnie szerszym tłem terenowym), takich jak:
 - opracowanie ekofizjograficzne,
 - opracowania strategiczne (głównie w zakresie ochrony środowiska, gospodarki, gospodarki odpadami)

- opracowania planistyczne (np. studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego),
- opracowania statystyczne (opracowania wykonane przez służby statystyczne),
- inne opracowania specjalistyczne (opracowania monograficzne i tematyczne dotyczące analizowanego obszaru, informacje od lokalnych instytucji),
- materiały kartograficzne – mapy topograficzne, sozologiczne, hydrograficzne itp.;

2) wizja lokalna – inwentaryzacyjne prace terenowe nad lokalnymi uwarunkowaniami i stanem zagospodarowania obszaru objętego opracowaniem; etap ten stanowi istotne uzupełnienie etapu poprzedniego, podnosząc znacznie poziom aktualności i precyzyjności wykonanych analiz diagnostycznych, a także ustaleń prognostycznych.

W oparciu o zebrane informacje określa się stan funkcjonowania środowiska na terenie objętym opracowaniem oraz jego główne problemy, a także ewentualne cele i przedmiot ochrony.

Dogłębne prace diagnostyczne dają rzetelną bazę informacyjną na temat stanu zagospodarowania i funkcjonowania obszaru objętego opracowaniem. Pozwala to przystąpić do formułowania prognozy środowiskowych skutków ustaleń dokumentu planistycznego. Określenie konsekwencji daje z kolei podstawę do wskazania sposobów ograniczania oddziaływań negatywnych, a także ewentualnych alternatywnych rozwiązań planistycznych.

Uzupełnieniem prognozy jest analiza i weryfikacja przewidywanych skutków realizacji postanowień planistycznych. Etap ten w sposób oczywisty następuje w pewnym odstępie czasowym od wprowadzenia założeń dokumentu w życie. Kontrola zmian w środowisku powinna polegać na obserwacji poszczególnych komponentów środowiska oraz jego kompleksowego funkcjonowania. Stopień szczegółowości i częstotliwość badań powinny być wprost proporcjonalne do intensywności oddziaływania ustaleń dokumentu na środowisko naturalne.

2. Charakterystyka obszaru opracowania

Poniżej została przedstawiona syntetyczna charakterystyka obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Bardziej szczegółowe informacje dla przedmiotowego terenu zostały zawarte w *Opracowaniu ekofizjograficznym podstawowym*.

Obszar opracowania położony jest w południowo – zachodniej części województwa zachodniopomorskiego. Znajduje się w powiecie stargardzkim, w gminie wiejskiej, przecinając ją z południowego – wschodu na zachód. Według podziału fizycznogeograficznego Polski (Kondracki, 2009), teren opracowania znajduje się w obrębie:

- Megarejonu – Pozaalpejska Europa Środkowa,
- Prowincji – Niż Środkowoeuropejski,
- Podprowincji – Pojezierza Południowobałtyckie,
- Makroregionu – Pobrzeże Szczecińskie,
- Mezonejonu – Równina Nowogardzka, Równina Goleniowska.

Makroregion Pobrzeże Szczecińskie to obszar obejmujący na terytorium Polski około 8 tys. km², zajmujący terytoria wokół Zalewu Szczecińskiego, ujścia Odry oraz brzegów Zatoki Pomorskiej. Jest dosyć zróżnicowany krajobrazowo. Obiekty te związane są z obniżeniem tektonicznym – kredową niecką szczecińską, obrzeżoną od północnego wschodu wypiętrzeniem wału pomorskiego. Opisywane obniżenie tektoniczne, zostało

wypełnione przez lodowiec skandynawski u schyłku ostatniego zlodowacenia w Europie, wysuwając się łukiem na południe.

Południowa część obszaru opracowania znajduje się w mezoregionie Równina Goleniowska. Jest to obszar o powierzchni około 770 km², rozciągający się na wschód od jeziora Dąbie i Zalewu Szczecińskiego. To typ krajobrazu równinnego, utworzonego w wyniku akumulacji rzecznej i lodowcowej. Znajdują się tutaj tarasy wydmowe oraz kilka ostańców morenowych, pagórków oraz wałów wydmy. W południowej części znajdują się liczne torfowiska leśne i łąkowe, dalej na północ eksploatuje się piaski i żwiry. Północna część opracowania położona jest w obrębie mezoregionu Równina Nowogardzka. Mezoregion ten wznosi się na ogół powyżej 50 m n.p.m., przekraczając poszczególnych miejscach wysokość 80 m. Charakter mezoregionu kształtowany jest przez niewielkie zabagnione obniżenia terenowe o kierunku południkowym wcinające się w falistą powierzchnię morenową z wałami drumlinowymi i ozami. Występowanie równoległych wałów i obniżen to cecha charakterystyczna regionu. Region posiada powierzchnię ok. 1220 km².

Obszary wysoczyznowe zbudowane są z 3-4 kompleksów glin morenowych bezpośredniej akumulacji lodowca, rozdzielonych seriami piaszczysto-żwirowymi. Łączna miąższość osadów plejstoceńskich waha się w granicach 30-70 m. Dolina Iny wypełniona jest w przewadze osadami holoceniowymi. Wody roztopowe utworzyły taras akumulacyjny wzdłuż doliny, zbudowany z osadów piaszczystych z udziałem materiału deluwialnego z sąsiadujących zboczy. Fragment obszaru opracowania w okolicy miejscowości Zieleniewo przechodzi przez osady zbudowane z piasków i kredy jeziornej, płaty piasków równin rzeczno-rozlewiskowych, następnie przez serię torfów niskich i kredy jeziornej. Dalej w kierunku północnym obszar opracowania przechodzi przez holoceniowe piaski lodowcowe oraz płaty piasków równin rzeczno - rozlewiskowych, miejscami również przez gliny zwałowe. Fragment obszaru opracowania w zachodniej części przechodzi przez równiny erozyjno-akumulacyjne wód roztopowych w dolinach oraz równinę torfową, dalsza część natomiast charakteryzuje się mocniej urozmaiconą rzeźbą terenu, przechodząc przez drumliny i wysoczyznę morenową falistą. Drumliny są wypukłymi formami geomorfologicznymi związanymi z moreną denną, powstałe na skutek nacisku lodowca na podłoże w czasie jego ruchu. Mają one postać łagodnych pagórków w kształcie wydłużonym, bądź owalnym.

Wysokość nad poziomem morza kształtuje się od poniżej 20 m w dolinie Iny do ponad 50 m na północy terenu opracowania.

W granicach opracowania znajduje się udokumentowane złożo wód termalnych „Stargard Szczeciński I” oraz obszar i teren górniczy „Stargard Szczeciński I” (nr rej.5/1/75), ustanowiony dla złoża wód termalnych w otworach jury dolnej (koncesja Nr 9/2007 z dnia 12 kwietnia 2007 r. dla Przedsiębiorstwa Usług Ciepłowniczych „Geotermia Stargard” Sp. z o.o., z późniejszymi zmianami), na którym obowiązują przepisy odrębne. Ww. obszary zostały oznaczone na rysunku planu, który stanowi załącznik graficzny do uchwały.

Południowa część opracowania, w okolicach miejscowości Lipnik przechodzi przez gleby murszowo – mineralne i murszowe, gleby torfowe i mułowo – torfowe oraz płat czarnych ziem zdegradowanych i gleb szarych. Dalej, w kierunku północnym obszar opracowania przechodzi przez gleby brunatne kwaśne i brunatne wylugowane oraz płat gleb bielcowych i pseudobielcowych. Na opisywanym terenie przeważa kompleks rolniczej przydatności gleb żytnej dobry. W zachodniej części, blisko granicy z gminą Kobylanka zlokalizowane są użytki zielone słabe i bardzo słabe, które w kierunku w wschodnim przechodzą w płaty kompleksu pszennego wadliwego i kompleksu żytniego bardzo dobrego.

Według „Mapy obszarów głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) w Polsce, wymagających szczególnej ochrony” (Kleczkowski i inni, 1990) obszar objęty opracowaniem znajduje się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) „123 Zbiornik Międzymorenowy Stargard – Goleniów”. Zgodnie z podziałem Polski na jednostki hydrogeologiczne obszar opracowania należy do regionu szczecińskiego, z którego

wyróżniono podrejon Stargard – jezioro Miedwie. Obszar opracowania cechuje się gruntami o słabej i zmiennej przepuszczalności (gliny i pyły oraz grunty organiczne). Jedynie w dolinach cieków wodnych występują grunty o zmiennej i średniej przepuszczalności (odpowiednio grunty organiczne, piaski i skały lite silnie uszczelnione). Głębokość zalegania pierwszego zwierciadła wód gruntowych w obszarze i w sąsiedztwie obszaru opracowania wynosi od ok. 1 do ponad 5 m p.p.t.. Wody powierzchniowe obszaru objętego opracowaniem reprezentowane są głównie przez siatkę rowów melioracyjnych, rzeki: Inę i jej dopływ Krąpiel, okresowe oczka wodne i mokradła. Według danych pozyskanych z Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie południowa część obszaru opracowania położona jest w zasięgu terenu ochrony pośredniej strefy ochronnej ujęcia wód powierzchniowych „Miedwie” z jeziora Miedwie w miejscowości Żelewo. Na terenie ochrony pośredniej ujęcia wody z jeziora Miedwie obowiązują zakazy wymienione w Rozporządzeniu Nr 10/2005 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie z dnia 21 września 2005 r. (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego Nr 80, poz. 1682) w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wody powierzchniowej „Miedwie” z jeziora Miedwie w miejscowości Żelewo gmina Stare Czarnowo powiat gryfiński. Ww. strefa została naniesiona na rysunek planu, który stanowi załącznik graficzny do uchwały.

Obszar opracowania położony jest w strefie klimatu umiarkowanego, w obszarze przenikania się wpływów klimatów oceanicznego i kontynentalnego. Teren ten cechuje się przewarżającym wpływem czynników klimatotwórczych oceanicznych, przede wszystkim napływają tu wilgotne masy powietrza polarno – morskiego, związane z północnoatlantyckim niżowym ośrodkiem barycznym. Rozległość obszarów użytkowanych rolniczo w połączeniu z małym zadrzewieniem i płaskim ukształtowaniem terenu sprawia, że wiatry na obszarze opracowania mogą być dość uciążliwe. Z drugiej strony teren charakteryzuje się znaczną wilgotnością powietrza i występowaniem inwersji temperaturowych, prowadzących do przygruntowego tworzenia mgieł i oparów.

Obszar objęty opracowaniem głównie przebiega przez ubogie pod względem przyrodniczym tereny rolnicze, które stanowią trwałe użytki zielone i grunty orne. W granicach opracowania spotkać można śródpolne zadrzewienia i zakrzewienia, a także siedliska hydrogeniczne, do których należą ciekły sztuczne oraz rzeka Ina. Obszar opracowania pozbawiony jest zróżnicowanej mozaiki siedliskowej w postaci oczek wodnych czy enklaw roślinności śródpolnej. Jak wynika z „Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego” (BKP, Szczecin 2010) badany teren nie przebiega w bezpośrednim sąsiedztwie siedlisk przyrodniczych. Nie stwierdzono gatunków grzybów z listy Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. 2014 poz. 1408). Nie stwierdzono gatunków flory z załączników Dyrektywy Siedliskowej. Ze względu na niewielką zmienność warunków siedliskowych ścisły obszar opracowania nie cechuje się znacznym zróżnicowaniem florystycznym.

Jedną z form użytkowania terenu na przedmiotowym obszarze są grunty orne, silnie przekształcone przez działalność człowieka, co za tym idzie pozbawione naturalnej szaty roślinnej. Wśród gatunków uprawowych dominowały zboża i rzepak ozimy. Uprawom towarzyszyły gatunki segetalne z klasy *Stellarietea mediae*. Do najczęstszych chwastów we wszystkich typach upraw należy zaliczyć: gwiazdnicę pospolitą *Stellaria media*, fiołka polnego *Viola arvensis*, gorczyca polna *Sinapis arvensis*, poziewnik szorstki *Galeopsis tetrahit*, rdestówka powojowata *Fallopia convolvulus*.

Obszar przedmiotowego opracowania obejmuje także intensywnie użytkowane łąki. Są to przede wszystkim półnaturalne fitocenozy z wyczyńcem łąkowym *Alopecurus pratensis*, perzem właściwym *Elymus repens*, kupkówką pospolitą *Dactylis glomerata*, wiechliną łąkową *Poa pratensis*, rajgrasem wyniosłym *Arrhenatherum elatius*. Zbiorowiska łąkowe o charakterze naturalnym, na przedmiotowym obszarze, należą do jednej klasy fitosocjologicznej *Molinio-Arrhenatheretea*.

Zadrzewienie przedmiotowego terenu buduje głównie sosna zwyczajna z domieszką brzozy brodawkowej i olszy czarnej (wzdłuż rowów melioracyjnych). Wzdłuż utrzymywanych sztucznie „przecinek” pod linią elektroenergetyczną tworzą się także, tzw. nitrofilne zbiorowiska porębowe (klasa *Epilobietea angustifolii*), składające się głównie z terofitów, bylin i krzewów.

Wartościowym elementem szaty roślinnej na obszarze opracowania są dość liczne aleje i szpalery wzdłuż dróg, m.in. szpaler wzdłuż drogi Krąpiel – Trzebiatów składający się głównie z lipy *Tilia sp.* Najczęściej drzewostan zadrzewień liniowych budowany jest przez lipy, dęby szypułkowe, klony pospolite czy jesiony wyniosłe.

Zakrzewienia obszaru opracowania to przeważnie wielogatunkowe zarośla krzewów (wierzby i roślin cierniowych jak głogi *Crataegus sp.*, róże *Rosa sp.*), występujących głównie śródpolnie. Wśród drzewostanu śródpolnego przeważa brzoza brodawkowata – niewielkie zagajniki brzozowe, sporadycznie pojawiają się także samosiewki sosny pospolitej *Pinus sylvestris*.

Obszar opracowania w kilku miejscach obejmuje tereny podmokłe. Są to przeważnie obiekty drobnopowierzchniowe, wielkości kilku arów i silnie zneutralizowane. Występujące rowy pełnią funkcję melioracyjną, a ich zadaniem odprowadzanie nadmiaru wody z terenów rolniczych. W ich obrębie występuje roślinność siedlisk hydrogeniczných.

Obszar opracowania w okolicach miejscowości Żarowo przecina rzeka Ina. Roślinność przedmiotowej rzeki to gatunki swobodnie pływające (m.in. rzęsa drobna *Lemna minor*), jak i wiele roślin przytwierdzonych do podłoża (klasa *Potamogetonetea*), o liściach zanurzonych i pływających, a także liczne rośliny szuwarowe (klasa *Phragmitetea*). Z powodu nadmiernego spływu biogenów z użytków rolnych koryto rzeki, w okresie letnim, zarasta makrofitami, głównie strzałką wodną *Sagittaria sagittifolia* oraz trzciną pospolitą *Phragmites australis*.

W 2016 r. uchwałą Rady Gminy Stargard utworzono użytek ekologiczny "Niebieski korytarz ekologiczny koryta rzeki Iny i jej dopływów - II" obejmujący w granicach gminy koryto rzeki Ina na całym jej przebiegu, dla zachowania bioróżnorodności ichtiofauny. Rzeka Ina stanowi istotny szlak wędrówek oraz dogodne miejsce rozrodu ryb łososiowatych. W jej wodach stwierdzono występowanie siedmiu gatunków ryb z II Załącznika Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r.: boleń (*Aspius aspius*), koza (*Cobitis taenia*), kiełb białopłetwy (*Gobio albipinnatus*), głowacz białopłetwy (*Cottus gobio*), różanka (*Rhodeus sericeus amarus*), piskorz (*Misgurnus fossilis*), minóg rzeczny (*Lampetra fluviatilis*), minóg strumieniowy (*Lampetra planeri*), łosoś atlantycki (*Salmo salar*).

W trakcie obserwacji najczęściej i najliczniej stwierdzano gatunki pospolicie występujących ptaków związanych z krajobrazem rolniczym, m.in. awifauna pól uprawnych (np. skowronek), awifauna łąk (np. pokląskwa), awifauna zadrzewień śródpolnych (np. zięba, trznadel). Jednoznaczne zakwalifikowanie niektórych gatunków do konkretnego siedliska jest obiektywnie trudne. Spowodowane jest to równoczesnym preferowaniem przez gatunek kilku odmiennych biotopów bądź trudnej do zdefiniowania mozaiki środowisk. Gatunki obserwowano w miejscach żerowania, bądź w trakcie przelotów dobowych. W związku z powyższym obszar opracowania nie jest miejscem lęgowym obserwowanej awifauny.

Jak wynika z „Waloryzacji...” w odległości około 100 m od granicy planu w okolicach miejscowości Żarowo stwierdzono występowanie bociana białego. Ponadto na podstawie informacji uzyskanych od Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie w piśmie z dnia 21 listopada 2017 r. (znak: WONS-NS.403.290.2017.MM) w rejonie granicy z gminą Maszewo obszar objęty planem znajduje się w granicach strefy ochrony gniazda bielika, ustanowionej decyzją z dnia 10 sierpnia 2015. (znak WOPN-OG.6442.49.2015.MKP). Ze względu ochronę gatunku, szczegółowe informacje dotyczące lokalizacji ww. granic może udostępnić na wniosek odpowiedni organ ochrony środowiska.

Na obszarze opracowania potencjalnie mogą występować następujące gatunki ptaków, które podlegają w Polsce ochronie prawnej (Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, Dz. U. 2014 poz. 1348):

- białorzytka *Oenanthe oenanthe*,
- bogatka *Parus major*,
- dymówka *Hirundo rustica*,
- grzywacz *Columba palumbus*,
- kawka *Corvus monedula*,
- kwiczoł *Turdus pilaris*,
- mazurek *Passer montanus*,
- modraszka *Cyanistes caeruleus*,
- myszołów *Buteo buteo*,
- pliszka siwa *Motacilla alba*,
- pliszka żółta *Motacilla flava*,
- pokląskwa *Saxicola rubetra*,
- sierpówka *Streptopelia decaocto*,
- skowronek *Alauda arvensis*,
- sroka *Pica pica*,
- szpak *Sturnus vulgaris*,
- trznadel *Emberiza citronella*,
- wrona siwa *Corvus cornix*,
- wróbel *Passer domesticus*,
- zięba *Fringilla coelebs*.

Przedmiotowy teren jest miejscem średnio atrakcyjnym dla herepetofauny. Za obszar potencjalnie sprzyjający występowaniu płazów i gadów można uznać okolice rzeki Iny, śródpolne oczka wodne oraz okresowe mokradła. Według informacji zawartych w „Waloryzacji...”, w rejonie miejscowości Warchlino ok. 100m od granicy planu miejscowego stwierdzono bytowanie żaby wodnej. Występujące tereny podmokłe oraz rowy melioracyjne zlokalizowane na przedmiotowym obszarze oraz w jego sąsiedztwie cechują się tym, że w zależności od ilości opadów atmosferycznych, zmieniają się stosunki wodne. Wpływa negatywnie na dostępność miejsc rozrodu płazów w czasie, gdy ilość opadów utrzymuje się na niskim poziomie. Dodatkowo, ze względu na sąsiedztwo użytków rolnych, narażone są na zanieczyszczenie związane ze sztucznym nawożeniem oraz stosowaniem środków ochrony roślin. Płazy potrafią przewędrować kilka kilometrów w poszukiwaniu dogodnego siedliska. Świadczy to o ich dość dużej mobilności, a co za tym idzie o braku możliwości dokładnego określenia danego siedliska. Na obszarze opracowania potencjalnie mogą występować płazy: żaba śmieszka *Rana ridibunda*, żaba śmieszka *Rana arvalisor* oraz gady: jaszczurka zwinka *Lacerta agilis*, zaskroniec zwyczajny *Natrix natrix*.

Przedmiotowy obszar jest typowy dla występowania gatunków ssaków takich jak: kret *Talpa europae*, lis *Vulpes vulpes*, zając szarak *Lepus europaeus*, dzik *Sus scrofa*. W okolicach rzeki Ina odnotowano liczne zgryzy bobrowe świadczące o obecności bobra europejskiego *Castor fiber* na obszarze opracowania. Ponadto można spodziewać się występowania wybranych gatunków nietoperzy.

3. Charakterystyka zamierzeń planistycznych

Celem objęcia przebiegu linii elektroenergetycznej 220 kV planem miejscowym jest stworzenie podstaw formalno-prawnych dla realizacji inwestycji celu publicznego, o której

mowa w art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147 ze zm.), polegającego na modernizacji napowietrznej linii elektroenergetycznej wybudowanej w gabarytach 220 kV relacji Morzyczyn – Reclaw. Przedmiotowa linia pracuje obecnie na napięciu 110 kV. Planowana modernizacja umożliwi uruchomienie jej na napięciu 220 kV oraz dostosowanie do pracy w temperaturze przewodów fazowych +40 °C, przy zachowaniu odległości przewodów fazowych do ziemi i do obiektów krzyżowanych zgodnie z obowiązującymi normami. W wyniku przeprowadzonych prac nastąpi wzmocnienie systemu sieci przesyłowych północno-zachodniej Polski, poprawa niezawodności funkcjonowania systemu dystrybucyjnego i przesyłowego oraz zapewnienie ciągłości dostaw energii elektrycznej do zasilanych za pośrednictwem stacji elektroenergetycznych odbiorców.

Przedmiotem ustaleń planu miejscowego są oznaczone na rysunku:

- **E** – tereny infrastruktury elektroenergetycznej (37 terenów),
- **R** – tereny rolnicze (31 terenów),
- **WS** – tereny wód powierzchniowych (2 tereny),
- **ZL** – tereny lasów (17 terenów),
- **KDG** – teren publicznej drogi głównej (1 teren),
- **KDZ** – tereny publicznych dróg zbiorczych (3 tereny),
- **KDD** – tereny dróg dojazdowych (2 tereny),
- **KDW** – tereny dróg wewnętrznych (21 terenów),
- **KK** – teren kolejowy (1 teren).

Z punktu widzenia realizacji inwestycji najważniejsze znacznie mają tereny oznaczone symbolem E. Zakres przedsięwzięcia na terenie gminy Stargard nie przewiduje relokacji słupów. Nie będzie to także praktycznie możliwe, ze względu na ustalenia planu miejscowego dotyczące lokalizacji części słupów, które zostały ściśle usankcjonowane poprzez wyznaczenie terenów E4 – E9, E11 – E15, E17 – E29, E33 – E36. Pozostałe tereny E obejmują większe powierzchnie niż przewidziane pod słupy co wynika z rozpoznanych uwarunkowań funkcjonalnych oraz planistycznych:

- 1) tereny E1, E2 i E3 wyznaczono z uwagi na kierunki zagospodarowania określone w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stargard Szczeciński oraz konieczność zmiany funkcji gruntów leśnych na cele nieleśne;
- 2) tereny E10, E16, E30, E31 i E32 wyznaczono ze względu na konieczność zmiany funkcji gruntów leśnych na cele nieleśne;
- 3) teren E37 został wyznaczony ze względu na konieczność zmiany funkcji gruntów leśnych na cele nieleśne z uwzględnieniem obecnego sposobu użytkowania gruntów Tr (tereny różne).

Dodatkowo ze względu na przyjętą powierzchnię, oprócz przeznaczenia podstawowego – napowietrznej linii elektroenergetycznej 220 kV wraz ze słupami elektroenergetycznymi, ustala się także przeznaczenie uzupełniające – inne obiekty infrastruktury technicznej. Słupy przedmiotowej linii, zlokalizowane na ww. terenach, będą mogły być relokowane w zasadzie jedynie w osi linii ze co wynika z konieczności „zmieszczenia się” z uciążliwościami w granicach obecnego planu miejscowego. Faktycznie jednak jakakolwiek zmiana położenia słupa jest mało prawdopodobna również w późniejszym okresie. Dla pozostałych terenów uwzględniono i usankcjonowano dotychczasowe zagospodarowanie i użytkowanie poprzez określenie odpowiedniego przeznaczenia dominującego. Jedynie dla gruntów rolnych położonych w sąsiedztwie granicy z gminą Kobyłanka, określono przeznaczenie jako tereny lasów (ZL1, ZL2, ZL3, ZL4, ZL5 i ZL6), co wynika z konieczności uwzględnienia kierunków zagospodarowania przestrzennego ustalonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stargard Szczeciński.

Dla każdego z nich określono także przeznaczenie uzupełniające - napowietrzna linia elektroenergetyczna 220 kV bez prawa posadowienia na powierzchni słupów

elektroenergetycznych, a także inne obiekty infrastruktury technicznej. W przypadku terenów oznaczonych symbolami ZL i R lokalizacja infrastruktury technicznej nie może powodować trwałego wyłączenia gruntów rolnych i leśnych z produkcji rolniczej i leśnej. Na całym obszarze wprowadzono zakaz lokalizacji budynków i wiat. Wyjątek stanowi teren oznaczony symbolem R12, na którym usankcjonowano lokalizację istniejących budynków gospodarczych. Wskazana przy tym na maksymalna wysokość zabudowy 3m oraz wyznaczone na rysunku planu nieprzekraczalne linie po ścianach zagwarantują, że nie powstaną inne obiekty poza istniejącymi granicami. Dodatkowo plan doprecyzowuje, że mogą to być wyłącznie budynki bez pomieszczeń na pobyt ludzi oraz wiaty.

Dodatkowo dla linii elektroenergetycznej 220 kV ustalono pas technologiczny obejmujący cały obszar objęty planem miejscowym, w obrębie którego zakazuje się zagospodarowania i użytkowania terenów w sposób zagrażający funkcjonowaniu tej linii. Z tego też wynika konieczność zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne w granicach pasa wycinki podstawowej, które określono na podstawie normy PN-E-05100-1.

Podsumowując ustalenia przyjęte dla poszczególnych terenów gwarantują utrzymanie obecnych funkcji. W efekcie realizacja założeń planu miejscowego nie spowoduje zmiany zagospodarowania większości obszaru. Z drugiej strony gwarantują prawidłowe funkcjonowanie linii elektroenergetycznej 220 kV, uwzględniając ograniczenia i zakazy, w tym zasadniczy zakaz lokalizacji nowej zabudowy.

4. Stan środowiska przyrodniczego

4.1. Istniejący stan środowiska przyrodniczego oraz zidentyfikowane problemy ochrony środowiska

Stan środowiska jest uzależniony w znacznym stopniu od przekształcenia warunków naturalnych, rodzaju i stopnia zainwestowania, a także uwarunkowań o charakterze naturalnym. Najwyższą jakością przedstawiają obszary przekształcone w najmniejszym stopniu, pozostające poza strefami zabudowanymi, terenami przemysłowymi oraz obszarami intensywnego rolnictwa.

Obszar objęty opracowaniem cechuje się dość dobrą jakością środowiska. Wynika to z niedużych przekształceń, usytuowania poza obszarami zurbanizowanymi, a także położeniem w strefie rozległych obszarów otwartych. Obszar opracowania znajduje się w otoczeniu działalności, które mogłyby mieć negatywny wpływ na warunki rozwoju flory i bytowania fauny.

Jednym z głównych źródeł antropogenicznych oddziaływań na środowisko jest uprawa prowadzona na gruntach ornych. Rolnicze wykorzystanie ziemi obejmuje swoim oddziaływaniem znaczny obszar. Rolnictwo jest przyczyną m. in. synantropizacji roślinności i degradacji struktury ekologicznej terenu, a także wpływa na specyfikę krajobrazu. Środki chemiczne wykorzystywane w celu nawożenia gleby i ochrony roślin, stanowią potencjalne zagrożenie dla środowiska. Przedostając się do wód oraz powietrza, mogą wywierać w ten sposób negatywny wpływ na środowisko przyrodnicze. Nieodpowiednio stosowane nawozy w rolnictwie, mogą przyczynić się do eutrofizacji cieków, zbiorników wodnych i zarastania istniejących pozostałości rowów melioracyjnych. Ponadto mogą zubażać, wyjąławić oraz pogarszać jakość gleb, a także przyczyniać się do degradacji naturalnych siedlisk. Przyrodna roślinność oczek i mokradeł śródpolnych jest niszczone mechanicznie podczas prac polowych i chemicznie poprzez stosowanie środków ochrony roślin i nadmierny wpływ biogenów z pól. Dodatkowo intensywne prace polowe na użytkach zielonych, melioracje wodne, nawożenie, obsiew szlachetnymi gatunkami traw i stosowanie środków ochrony roślin mogą powodować ubożenie bogactwa florystycznego.

Przez obszar opracowania przebiegają droga wojewódzka nr 142, drogi powiatowe gminne mające status dróg publicznych, które stanowią źródło emisji liniowej zanieczyszczeń pyłowych i gazowych oraz hałasu.

Zabudowa pobliskich miejscowości takich jak miasto Stargard oraz wsie Lipnik, Grzędzice, Żarowo, Rogowo, Lubowo, Warchlino, jest źródłem niskiej emisji pyłów i gazów. Zanieczyszczenie atmosfery jest szczególnie uciążliwe w okresie jesienno-zimowym.

Pozostałe źródła antropogenicznych oddziaływań na środowisko znajdują się poza granicami obszaru opracowania i mają mało istotne znaczenie.

4.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji założeń planu

W drodze obecnie przyjętych form użytkowania nie przewiduje się wystąpienia istotnych zmian w środowisku omawianego obszaru. W przypadku braku realizacji ustaleń planu utrzymany zostanie aktualny stan środowiska, charakteryzujący się znacznymi przekształceniami antropogenicznymi i przeważnie niskimi walorami przyrodniczymi.

Jednakże należy mieć na uwadze, że w przypadku zaniechania uchwalenia przedmiotowego planu nie będzie możliwe funkcjonowanie linii elektroenergetycznej 220 kV, czego konsekwencją będzie brak poprawy efektywności zasilania obecnych i przyszłych odbiorców energii elektrycznej. Celem przebudowy istniejącej linii 220 kV jest zapewnienie stałego dopływu energii do licznych gospodarstw domowych oraz przedsiębiorstw na znacznym obszarze. Działanie takie ma zapewnić także bezpieczeństwo energetyczne, poprzez niwelację zagrożenia przerwaniem dostaw energii, np. wskutek awarii, czy katastrofy energetycznej.

Należy zauważyć, iż działanie poprzez prawo miejscowe jest niezwykle ważne z punktu widzenia ochrony środowiska. Plan jest skutecznym narzędziem ochrony, ponieważ obejmuje ustaleniami poszczególne obszary funkcjonalne i ustala dla nich zasady zagospodarowania, uwzględnia ochronę obszarów i obiektów chronionych oraz podlega strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko. Wydawane decyzje zatwierdzające projekty budowlane i udzielające pozwoleń na budowę dla działek znajdujących się w granicach obszaru objętego obowiązującym planem miejscowym muszą być z nim zgodne.

4.3. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

W granicach planu miejscowego dopuszcza się realizację przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko - Dz. U. z 2010 nr 213 poz. 1397), jakim jest przebudowa linii elektroenergetycznej o napięciu znamionowym 220 kV.

Zakres i skala oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, zostanie określona podczas postępowania prowadzącego do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w momencie kiedy będą znane jej szczegółowe parametry. Oddziaływanie określonego rodzaju zagospodarowania terenu często jest zależne od zastosowanych rozwiązań technologicznych.

Prace realizacyjne będą prowadzone na terenie charakteryzującym się znacznie uproszczoną strukturą przyrodniczą, a jej składowymi są głównie łąki użytkowane ekstensywnie, powoli przekształcające się w typowe nieużytki, pocięte siecią rowów melioracyjnych. Analiza dostępnych materiałów źródłowych, istniejących uwarunkowań i przypuszczalnych oddziaływań na środowisko, zarówno krótko jak i długookresowych,

wskazuje, iż cechy i stan środowiska na omawianym obszarze nie stanowią przeszkody dla proponowanego w projekcie planu przeznaczenia i zagospodarowania.

5. Cele ochrony środowiska ustanowione na poziomie ponadlokalnym

Na obszarze objętym planem miejscowym występuje użytek ekologiczny "Niebieski korytarz ekologiczny koryta rzeki Iny i jej dopływów - II" obejmujący rzekę Ina na wchód od miejscowości Żarowo, zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu. Użytek został ustanowiony uchwałą Nr XIX/132/16 Rady Gminy Stargard z dnia 30 czerwca 2016 r. w celu zachowania bioróżnorodności oraz ostoi i miejsc sezonowego przebywania ichtiofauny, w szczególności zachowanie w odpowiednim stanie wód płynących, jako korytarza ekologicznego, stanowiącego ważny szlak wędrówek i rozrodu ryb łososiowatych. W związku z tym ustanowiono generalne zakazy:

- niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obiektu lub obszaru;
- likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką.

Dopuszcza się jednak odstępstwa od ww. zakazów w sytuacji, kiedy będą realizowane:

- prace na potrzeby ochrony przyrody, po uzgodnieniu z Radą Gminy w Stargardzie;
- inwestycje celu publicznego w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, po uzgodnieniu z Radą Gminy w Stargardzie;
- zadania z zakresu obronności kraju w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa;
- działania z zakresu likwidowania nagłych zagrożeń bezpieczeństwa powszechnego i prowadzenia akcji ratowniczych.

Mimo występowania dogodnych, naturalnych miejsc tarliskowych dla ryb łososiowatych dostęp do nich jest mocno utrudniony, a w niektórych przypadkach wręcz niemożliwy. Ryby swobodnie docierają do Stargardu, gdzie natrafiają na pierwsze budowle hydrotechniczne utrudniające dalszą swobodną migrację. Powoduje to koncentrację części populacji ryb. Część ryb pokonując utrudnienia dociera do miejscowości Recz oraz dopływów Iny położonych powyżej Stargardu. W związku z tym, dla poprawy dostępności, zrealizowano przedsięwzięcie pt.: „Budowa niebieskiego korytarza wzdłuż rzeki Iny i jej dopływów”, którego głównym założeniem było utworzenie korytarza ekologicznego, poprzez otwarcie dla ryb dwuśrodowiskowych głównego koryta rzeki Iny oraz jej ważniejszych dopływów na terenie trzech powiatów choszczeńskiego, stargardzkiego i goleniowskiego. W ramach projektu powstało szereg budowli znacząco poprawiających warunki naturalne tego cieku wodnego, w tym 28 przepławek na Inie i sztucznego tarliska dla ryb łososiowatych o powierzchni 300 m kw. na rzece Wardynka.

W odległości ok. 2 km na południe od granicy planu miejscowego na terenie gminy Kobyłanka zlokalizowane są: obszar Natura 2000 - specjalny obszar ochrony siedlisk „Dolina Płoni i Jezioro Miedwie” (PLH320006) oraz obszar Natura 2000 – specjalny obszar ochrony ptaków „Jezioro Miedwie i okolice” (PLB320005).

Obszar Natura 2000 „Jezioro Miedwie i okolice” to obszar, który obejmuje w północnej części duże mezotroficzne jezioro Miedwie, położone na zachód od niego jezioro Żelewko i jezioro Będgoszcz, rzekę Płonię i Kanał Płoński oraz jezioro Płoń w części południowo-wschodniej. Wymienione zbiorniki wodne otoczone są ekstensywnie uprawianymi łąkami

oraz na południowym-zachodzie węglanowymi torfowiskami. Na wschodzie znajduje się las olszowy. Jezioro Miedwie jest najniżej położonym spośród polskich jezior i stanowi rezerwuár wody pitnej dla Szczecina.

Ponadto prawnej ochronie podlegają grunty leśne, gatunki fauny i flory objęte ochroną gatunkową, a także siedliska z załącznika I *Dyrektywy Siedliskowej*. Zastosowanie znajdują tu także ogólne zasady prośrodowiskowe stosowane w każdej skali (np. zasada zrównoważonego rozwoju, stosowania czystych technologii itp.).

6. Oddziaływanie ustaleń planu miejscowego na poszczególne elementy środowiska

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest dokumentem ogólnym, który nie reguluje ścisłych kwestii technicznych, związanych z realizacją i funkcjonowaniem przedmiotowej inwestycji. Rozważania zawarte poniżej zawierają liczne informacje zgromadzone na podstawie dokumentów wykraczających poza procedurę sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

6.1. Powietrze

Powietrze atmosferyczne w omawianym rejonie narażone jest na degradację spalinami pochodzącymi z systemów grzewczych obsługujących zabudowę w zlokalizowanych w sąsiedztwie miejscowościach Lipnik, Grzędzice, Żarowo, Rogowo, Lubowo i Warchlino oraz miasta Stargard. Zanieczyszczenia mogą niejednokrotnie migrować nawet z oddalonych terenów. Położenie z dala od innych źródeł emisji oraz szerokie sąsiedztwo terenów otwartych i leśnych ułatwia regenerację powietrza i sprawia, że zdolności absorpcyjne środowiska w tym zakresie są bardzo duże.

Generalnie nie przewiduje się istotnego zwiększenia ruchu samochodowego w granicach planu miejscowego, z wyjątkiem okresu realizacji, dopuszczonej w projekcie planu, przebudowy linii elektroenergetycznej. Prowadzone prace budowlane będą skutkowały uciążliwościami związanymi z emisją zanieczyszczeń do atmosfery, pochodzącą od pracującego sprzętu na placu budowy i środków transportu. Można oczekiwać również emisji pyłów powstających w trakcie pracy maszyn i urządzeń wykonujących roboty ziemne. Powyższe oddziaływania będą krótkotrwałe, a przy sprawnym prowadzeniu robót nie będą miały większego wpływu na stan powietrza atmosferycznego. Po zakończeniu prac przedmiotowe oddziaływania ustąpią.

6.2. Wody powierzchniowe i podziemne

W związku z modernizacją linii elektroenergetycznej, a także realizacją pozostałych założeń planistycznych nie przewiduje się wystąpienia oddziaływań na wody powierzchniowe i podziemne. Nie przewiduje się, aby w trakcie robót budowlanych związanych z modernizacją linii, były wytwarzane ścieki sanitarne i przemysłowe. Prace związane z przebudową linii nie będą stanowiły zagrożenia zarówno chemicznego, jak i bakteriologicznego dla wód podziemnych.

Nie przewiduje się wykonywania istotnych prac ziemnych. Potencjalne zagrożenie dotyczy tylko etapu budowy i może się wiązać z ewentualną awarią maszyn, urządzeń oraz związanych z tym wycieków paliwa i płynów eksploatacyjnych. Prawidłowa eksploatacja maszyn oraz utrzymanie ich w odpowiednim stanie technicznym praktycznie uniemożliwi przedostanie się zanieczyszczeń, w tym ropopochodnych do ziemi, wód gruntowych i wód powierzchniowych. Zanieczyszczenia, które przedostają się obecnie wynikają

z dotychczasowego sposobu użytkowania gruntów rolnych poprzez stosowanie nawozów i środków ochrony roślin.

Ustalenia nakazują zachować wody powierzchniowe znajdujące się w granicach planu, dopuszczając przebudowę rowów melioracyjnych. W związku z powyższym zachowane zostaną ekosystemy wodne obszaru opracowania, które urozmaicają i wzbogacają środowisko przyrodnicze tych terenów.

Plan miejscowy uwzględni konieczność ochrony zasobów Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 123 „Stargard – Goleniów”, strefy ujęcia wody powierzchniowej „Miedwie” z jeziora Miedwie w miejscowości Zelewo, dla której wyznaczono strefę ochrony pośredniej, a także udokumentowanego złoża wód termalnych „Stargard Szczeciński I”. Granice ww. obiektów zostały naniesione na rysunku planu miejscowego.

Podsumowując realizacja ustaleń planu miejscowego, nie będzie miała negatywnego wpływu na wody powierzchniowe i podziemne.

6.3. Warstwa glebowa i powierzchnia ziemi

Realizacja ustaleń dotycząca przebudowy linii elektroenergetycznej w nieznaczącym stopniu nie wpłynie negatywnie na powierzchnię ziemi. W przypadku, kiedy nieprzewidziane na obecnym etapie roboty ziemne doprowadzą do degradacji gleb, zastosowanie będzie miał zapis mówiący o nakazie rekultywacji terenu po zakończeniu prac związanych z realizacją infrastruktury technicznej.

Na terenach istniejących ciągów komunikacyjnych, pozbawionych powierzchni biologicznie czynnych i jednocześnie narażonych na zanieczyszczenia, w szczególności drogi wojewódzkiej nr 142, prognozuje się utrzymanie dotychczasowego niekorzystnego stanu powierzchni ziemi.

6.4. Zasoby naturalne

Na obszarze objętym planem miejscowym znajduje udokumentowane złożo wód termalnych „Stargard Szczeciński I”, w otworach jury dolnej. Ustalenia na zasoby oraz nie utrudnią ich eksploatacji.

6.5. Klimat

Ze względu na skalę i charakter planowanej inwestycji nie przewiduje się zmian klimatycznych o zasięgu ponadlokalnym. Funkcje określone w planie miejscowym w żadnym stopniu nie spowodują zmian warunków wilgotnościowych i anemometrycznych. Linie elektroenergetyczne nagrzewają się i oddają ciepło do środowiska podczas eksploatacji, jednakże oddziaływanie to można wyróżnić tylko w najbliższym sąsiedztwie przewodu, a linia taka zlokalizowana jest kilka metrów nad powierzchnią ziemi, w związku z czym nie nastąpią zmiany mikroklimatu nawet w bezpośrednim sąsiedztwie przedmiotowej infrastruktury.

6.6. Flora i fauna, różnorodność biologiczna

Ocena wpływu inwestycji na lokalną faunę i florę jest zagadnieniem złożonym. Na obecnym etapie można założyć, że będzie on niewielki, a potencjalne negatywne oddziaływanie uznane za nieistotne. Realizacja ustaleń planu nie spowoduje znaczących zmian w szacie roślinnej oraz nie wpłynie istotnie na świat zwierząt analizowanego obszaru. Ponadto ze względu na niewielki zakres dopuszczonych w planie przekształceń oraz uproszczoną strukturę przyrodniczą, na którą składają się głównie trwałe użytki zielone i grunty orne, nie przewiduje się wpływu na główne tendencje w zakresie zmian

bioróżnorodności. Przekształcenia będące konsekwencją uchwalenia planu obejmą głównie tereny nie wyróżniające się szczególnymi walorami przyrodniczymi.

Należy mieć na uwadze, że jakiegokolwiek oddziaływanie na florę podczas prac budowlanych będzie niewielkie i ograniczone przestrzennie do miejsca, gdzie będzie musiał wjechać ciężki sprzęt. Z kolei oddziaływanie na szatę roślinną po zakończeniu przebudowy linii będzie wiązało się jedynie z przeprowadzaną regularnie konserwacją linii elektroenergetycznej 220 kV i jej pasa technologicznego (wycinka podrostów drzew i krzewów). Oddziaływanie ustaleń planu na tereny leśne będzie nieznaczące, ze względu na to, iż trasa przebudowywanej linii elektroenergetycznej pokrywa się z istniejącym przebiegiem. W praktyce, bezpośredni wpływ na fitocenozy leśne będzie polegał na wycinie podrostów drzew i krzewów pod linią. Nie będzie to nowe oddziaływanie, regularna konserwacja tzw. pasa technologicznego jest prawnym obowiązkiem właściciela linii.

Jak wynika z „Waloryzacji...” badany teren nie przebiega w bezpośrednim sąsiedztwie siedlisk przyrodniczych. Nie stwierdzono gatunków grzybów z listy Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. 2014 poz. 1408). Nie stwierdzono także gatunków flory z załączników Dyrektywy Siedliskowej.

W granicach planu znajdują się pojedyncze obszary o względnie niewielkiej powierzchni, które mogą być sprzyjającym miejscem rozrodu i rozwoju płazów. Według informacji zawartych w „Waloryzacji...” oraz potwierdzonych inwentaryzacją przyrodniczą, opisywany obszar w okolicach miejscowości Warchlino jest miejscem bytowania żaby wodnej, dokładnie w odległości około 100m od granicy planu. Mając na uwadze zakres i terytorialny zasięg prac ziemnych oraz charakter potencjalnych oddziaływań ze strony funkcjonowania linii elektroenergetycznej nie przewiduje się, by realizacja ustaleń planu doprowadziła do zniszczenia potencjalnych siedlisk herpetofauny przedmiotowego obszaru oraz jego sąsiedztwa. Uchwalenie planu nie przyczyni się do zmian hydrologicznych. Nie wystąpi również oddziaływanie na ichtiofaunę rzeki Ina.

Konsekwencją dopuszczonej w projekcie planu przebudowy linii elektroenergetycznej będzie zwiększona emisja hałasu, jedynie podczas etapu budowlano-montażowego, w wyniku której nastąpi zjawisko płoszenia zwierząt. Czynnikiem płoszący zwierzęta obejmować będzie swym zasięgiem obszar prowadzenia prac ziemnych oraz tereny bezpośrednio przylegające do terenu robót. Po zakończeniu prac budowlanych, zwierzęta, które opuszczą swoje siedliska spłoszone hałasem, powrócą ponownie na te tereny.

Słupy linii elektroenergetycznej stanowią dla ptaków atrakcyjne miejsca wykorzystywane jako czatownie łowieckie, miejsca odpoczynku i noclegu, a czasem nawet do zakładania gniazd. Jednocześnie całą infrastruktura elektroenergetyczna stanowi dla nich potencjalne element kolizji. W granicach opracowania najczęściej i najliczniej obserwowano w trakcie przelotów dobowych gatunki pospolite ptaków związane z krajobrazem rolniczym, m.in. awifauna pól uprawnych (np. skowronek), awifauna łąk (np. pokląskwa), awifauna zadrzewień śródpolnych (np. zięba, trznadel). Większość stwierdzonych gatunków ptaków należy do szeroko rozpowszechnionych i licznych w krajobrazie rolniczym, stąd wpływ dopuszczonej w ustaleniach planu realizacji linii elektroenergetycznej nie ma znaczenia dla ich statusu ochronnego.

Jak wynika z „Waloryzacji...” w odległości około 100 m od granicy planu w okolicach miejscowości Żarowo stwierdzono występowanie bociana białego, a fragment w północnej części w rejonie granicy z gminą Maszewo znajduje się w granicach strefy ochrony gniazda bielika. Proponowane przeznaczenie określone w planie miejscowym nie stanowi zagrożenia dla ww. gatunków. Linia elektroenergetyczna 220 kV istnieje od kilkudziesięciu lat i nie stanowi przeszkody, a więc jej usankcjonowanie nie wpłynie na pogorszenie dotychczasowych warunków. Natomiast sama realizacja przedsięwzięcia w rejonie strefy bielika będzie wymagała ścisłej współpracy inwestora z organami ochrony środowiska,

w szczególności w zakresie uzgodnień dotyczących terminu prac sposobu ich wykonywania. To zagadnienie będzie rozpatrywane na etapie wydawania pozwolenia na budowę.

Należy podkreślić, że dopuszczona w projekcie planu modernizacja linii elektroenergetycznej, będzie przebiegała po istniejącej trasie i nie będzie stanowiła nowego elementu krajobrazu, jej oddziaływanie jako bariery nie zmieni się. Większość populacji ptaków gniazdujących i żerujących w pobliżu linii przyzwyczała się do jej istnienia w środowisku.

W związku z powyższymi uwarunkowaniami oraz ze względu na charakter inwestycji, nie przewiduje się wystąpienia istotnego negatywnego oddziaływania ustaleń na bioróżnorodność obszaru. Ponadto, ze względu na brak zainwestowania na terenach sąsiednich, możliwości absorpcyjne lokalnego środowiska są znaczne, a uwzględnienie wytycznych zawartych w niniejszym dokumencie pozwoli na minimalizację ryzyka wystąpienia negatywnych oddziaływań.

6.7. Krajobraz

Przewidziane ustalenia zasadniczo utrzymujące stan istniejący, nie będą prowadziły do zmiany tego krajobrazu. Walory krajobrazowe zostaną zachowane. Istniejąca linia 220 kV obecnie stanowi stały element krajobrazu, a jej modernizacja nie zakłada relokacji słupów. W związku z tym krajobrazie nie pojawiają się nowe elementy antropogenicznego pochodzenia. Nie zmieni się również sposób użytkowania terenu objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, z jednoczesnym podporządkowaniem funkcjonowaniu i konserwacji przedmiotowej linii.

6.8. Zdrowie ludzi

Na zdrowie ludzi bezpośredni wpływ mają wszelkie czynniki zakłócające i zanieczyszczające. Znaczący wpływ mają również stresory takie jak hałas i wibracje oraz pola elektromagnetyczne.

Pomimo dominacji gruntów stanowiących własność prywatną, ze względu na ich rolniczy charakter dostępność dojścia i dojazdu do linii nie jest utrudniona. W granicach planu nie występują tereny przeznaczone na stały pobyt ludzi w związku z czym nie przewiduje się wpływu ustaleń planu na zdrowie ludzi. Służy temu wyznaczony pas technologiczny dla napowietrznej linii elektroenergetycznej 220 kV, obejmujący w całości obszar planu miejscowego. W jego granicach a więc także w granicach planu miejscowego zamkną się przekroczenia dopuszczalnych norm w zakresie emisji pól elektromagnetycznych oraz hałasu poza pasem technologicznym.

Właściwe zaprojektowanie, wykonanie i eksploatacja dopuszczonej w planie linii elektroenergetycznej, przy stałym monitoringu pozwolą na zmniejszenie do minimum niebezpieczeństw i uciążliwości związanych z obecnością linii w odniesieniu do zdrowia i warunków życia ludzi. Należy mieć na uwadze, iż linie najwyższych napięć są projektowane i realizowane zgodnie z najlepszą dostępną techniką i ograniczeniami wynikającymi z obowiązujących przepisów prawa i norm technicznych.

Plan miejscowy nakazuje stosowanie rozwiązań zmniejszających emisję zanieczyszczeń i pól elektromagnetycznych do środowiska do poziomu określonego przepisami odrębnymi. Ponadto w planie nakazuje się, aby poziom uciążliwości inwestycji spełniał wymagania wynikające z przepisów odrębnych. Dlatego ze względu na charakter planowanej inwestycji oraz oddalenie od obszarów zabudowanych, nie przewiduje się wystąpienia negatywnego oddziaływania ustaleń planu miejscowego na zdrowie ludzi.

6.9. Zależności między elementami środowiska

Środowisko przyrodnicze cechuje się nierozzerwalną współzależnością wszystkich jego elementów. Jeśli zmianie ulega jeden z komponentów, nie pozostaje to bez znaczenia dla stanu i funkcjonowania pozostałych elementów. Ze względu na regulacyjny charakter zapisów planu miejscowego, które zasadniczo sankcjonują sposób użytkowania i zagospodarowania na przedmiotowym obszarze, nie przewiduje się wystąpienia istotnych zmian we wzajemnych zależnościach pomiędzy elementami środowiska.

6.10. Przedmiot ochrony użytku ekologicznego „Niebieski korytarz ekologiczny koryta rzeki Iny i jej dopływów - II”

Ustalenia planu miejscowego nie wpłyną na cele i przedmiot ochrony użytku ekologicznego. W miejscu przejścia linii elektroenergetycznej przez rzekę Ina usankcjonowano lokalizację istniejących słupów, a ich relokacja jest praktycznie niemożliwa. Ponadto planowany remont linii nie koliduje z realizowanym obecnie przez Zachodniopomorski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Szczecinie przedsięwzięciem polegającym na udroźnieniu rzeki poprzez wykonanie działań minimalizujących negatywne oddziaływanie budowli hydrotechnicznych na migrujące gatunki ryb.

6.11. Przedmiot ochrony obszarów Natura 2000

Obszar objęty planem nie zalicza nie jest objęty programem sieci obszarów objętych ochroną przyrody na terytorium Unii Europejskiej – Natura 2000. Najbliżej analizowanego terenu położonymi formami są: obszar Natura 2000 - specjalny obszar ochrony siedlisk „Dolina Płoni i Jezioro Miedwie” (PLH320006) oraz obszar Natura 2000 – specjalny obszar ochrony ptaków „Jezioro Miedwie i okolice” (PLB320005). Znajdują się one około 2 km na południe od granicy obszaru planu z gminą Kobylanka. W związku z powyższym nie przewiduje się negatywnego oddziaływania ustaleń planu na przedmiot ochrony obszarów Natura 2000. Pas technologiczny pod linią, ze względu na konieczność konserwacji, wynikającej z przepisów odrębnych, jest pozbawiany zadrzewień i zakrzewień. Nie przewiduje się również negatywnych oddziaływań ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na siedliska przyrodnicze znajdujące się poza granicami planu.

Uwzględniając lokalizację obszaru planu oraz charakter planowanych zamierzeń należy jednoznacznie stwierdzić, że realizacja ustaleń nie wpłynie w żaden sposób na przedmiot, cele ochrony oraz integralność obszarów Natura 2000. Nie przewiduje się wystąpienia znaczących oddziaływań, w tym oddziaływań bezpośrednich, pośrednich, wtórnych, skumulowanych, krótkoterminowych, średnioterminowych i długoterminowych, pozytywnych i negatywnych, stałych i chwilowych na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

6.11. Obszary i obiekty proponowane do ochrony

Istniejąca od kilkadziesiąt lat linia napowietrzna 220 kV wpisana jest w krajobraz obszarów proponowanych do ochrony – OChK „Dolina Iny” oraz ZPK „Rynny Warchlińskie” – Dlatego planowana modernizacja nie będzie miała istotnego wpływu na potencjalny przedmiot ochrony tego obszaru tym bardziej, że nie zakłada się relokacji i wymiany słupów. Nie przewiduje się również oddziaływania skutków realizacji ustaleń planu na zaproponowany do objęcia ochroną w „Waloryzacji...” obszar chronionego krajobrazu „Dolina Iny”. W odniesieniu do gabarytów, zasadniczo linia pozostanie w niezmiennym charakterze.

6.12. Zabytki i dobra materialne

W granicach terenu objętego planem miejscowym nie występują żadne zabytkowe obiekty budowlane. Natomiast według danych pozyskanych od Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Szczecinie i zawartych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stargard z 2016 r. w granicach opracowania występują strefy ochrony konserwatorskiej zabytku archeologicznego W.III., polegające na prowadzeniu obserwacji archeologicznej w formie nadzoru archeologiczno - konserwatorskiego w przypadku podejmowania prac związanych z robotami ziemnymi.

W strefie „W.III” obowiązują:

- współdziałanie w zakresie zamierzeń inwestycyjnych i innych związanych z pracami ziemnymi z odpowiednim organem ds. ochrony zabytków, w tym – powiadomienie o zamiarze podjęcia prac ziemnych,
- przeprowadzenie archeologicznych badań ratunkowych na terenie objętym realizacją prac ziemnych, na zasadach określonych przepisami odrębnymi dot. ochrony zabytków.

W związku z powyższym negatywne oddziaływanie na elementy środowiska kulturowego nie wystąpi. Nie przewiduje się też negatywnego wpływu ustaleń planu miejscowego na istniejące dobra materialne zlokalizowane na przedmiotowym terenie.

7. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Ustalenie przeznaczenia terenów, określenie dla nich sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy, w tym ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego, tożsame z obecnym zagospodarowaniem i wykorzystywaniem, oraz biorąc pod uwagę odległość obszaru planu od granic kraju nie przewiduje się wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko.

8. Zapobieganie, ograniczanie lub kompensacja przyrodnicza

Negatywne oddziaływanie na środowisko, wynikające z realizacji ustaleń dokumentu planistycznego, może zostać wyeliminowane lub zminimalizowane dzięki podjęciu określonych działań. Tam gdzie nie ma możliwości uniknięcia lub wydatnego zmniejszenia negatywnego wpływu na środowisko, należy stosować kompensację przyrodniczą, która pozwoli zrównoważyć utracony potencjał. W niniejszym przypadku nie przewiduje się działań kompensacyjnych.

Na terenie objętym opracowaniem należy stosować następujące procedury, działania i środki, wynikające z zapisów planu miejscowego lub przepisów odrębnych i dobrych praktyk:

- 1) bezwzględne przestrzeganie wyznaczonych prawem zasad ochrony przyrody i środowiska, w tym stosowanie rozwiązań służących ograniczeniu ilości zanieczyszczeń emitowanych do poszczególnych komponentów środowiska, zarówno na etapie realizacji, jak i w okresie eksploatacji,
- 2) stosowanie rozwiązań i technologii pozwalających maksymalnie ograniczyć uciążliwość proponowanych funkcji oraz eliminujących ryzyko wystąpienia awarii, mogącej wpłynąć negatywnie na jakikolwiek z komponentów środowiska przyrodniczego,
- 3) w trakcie przygotowywania i realizacji inwestycji należy zapewnić oszczędne korzystanie z terenu, a wykorzystywanie i przekształcanie elementów

przyrodniczych wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to konieczne w związku z realizacją inwestycji,

- 4) należy chronić warstwę próchniczą gleby, w celu późniejszego jej użycia do rekultywacji gruntów,
- 5) ograniczenie prac ziemnych do jak najmniejszej powierzchni gruntu, tak by nie spowodować trwałej zmiany ukształtowania terenu,
- 6) uwzględnienie występowania w granicach planu stanowisk gatunków chronionych (żaba wodna, bocian biały),
- 7) uwzględnienie sąsiedztwa obszarów chronionych (m.in. obszar Natura 2000 „Dolina Płoni i Jezioro Miedwie” oraz „Jezioro Miedwie i okolice), obszarów cennych przyrodniczo, a także chronionych siedlisk i stanowisk gatunków chronionych,
- 8) maksymalna możliwa ochrona i zachowanie śródpolnych zbiorników wodnych,
- 9) stosowanie właściwych technik budowlanych pozwalających na eliminację lub ograniczenie negatywnego wpływu na funkcjonowanie ekosystemów wodnych,
- 10) ograniczenie do niezbędnego minimum powstawania barier antropogenicznych i dążenie do zachowania korytarzy migracji fauny,
- 11) ograniczenie zmian geologicznych i zmian ukształtowania terenu do niezbędnego minimum, pozwalającego na właściwe wypełnianie przewidzianych funkcji, a także przeprowadzenie rekultywacji powierzchni terenu po zakończeniu prac inwestycyjnych,
- 12) maksymalnie możliwe ograniczenie negatywnego wpływu na krajobraz, poprzez stosowanie estetycznych materiałów budowlanych oraz utrzymywanie obiektów budowlanych w należyłym stanie technicznym,
- 13) wyłączenie powierzchni leśnych z produkcji z zachowaniem wszystkich etapów procedury, przy jednoczesnym ograniczeniu wyłączeń do niezbędnego minimum.

Zgodnie z zapisami art. 34 ustawy o *ochronie przyrody* (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 2134 ze zm.), w świetle artykułu 33 ust. 3 tejże ustawy, działania kompensacyjne stosuje się w wypadku, gdy realizacja zapisów planu będzie źródłem znacząco negatywnych oddziaływań na cele ochrony obszaru Natura 2000, a działania zabezpieczające i ograniczające nie przynoszą oczekiwanych skutków.

Ze względu na to, iż planowane rozwiązania zawarte w projekcie planu nie będą znacząco negatywnie oddziaływać na gatunki i siedliska przyrodnicze będące przedmiotem ochrony w obszarze Natura 2000, jak również na inne obszary szczególnie cenne przyrodniczo, nie wskazano rozwiązań mających na celu kompensację przyrodniczą.

9. Streszczenie

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Stargard dla przebiegu linii elektroenergetycznej 220 kV w obrębach Lipnik, Grzędzice, Żarowo, Rogowo, Lubowo i Warchlino zasadniczo nie zmienia dotychczasowego wykorzystania terenów. Jedyną większą zmianą przeznaczenia gruntów rolnych następuje w sąsiedztwie granicy z gminą Kobylanka, gdzie ustalono tereny zieleni urządzonej ZP1, ZP2, ZP3 i ZP4. Wynika to z konieczności uwzględnienia kierunków zagospodarowania przestrzennego ustalonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stargard Szczeciński. Nie spowoduje to jednak istotnego faktycznego przekształcenia, ze względu na ograniczenia występujące w związku z linią 220 kV.

Podstawowym celem analizowanego planu jest rozmieszczenie inwestycji celu publicznego, do jakich zalicza się budowa przewodów i urządzeń służących do przesyłania energii elektrycznej. Skala przedsięwzięcia i planowane funkcje generalnie nie będą miały istotnego wpływu na środowisko przyrodnicze. Przewidywane oddziaływania poszczególne

elementy środowiska będą związane z pracami budowlanymi i będą miały charakter lokalny oraz krótkotrwały.

Obszar objęty opracowaniem głównie przebiega przez ubogie pod względem przyrodniczym tereny rolnicze, które stanowią trwałe użytki zielone i grunty orne, unikając kolizji z licznymi obiektami o podwyższonych walorach środowiskowych. Zrealizowanie założeń planu, przy jednoczesnym zachowaniu odpowiednich środków zapobiegawczych nie będzie miało wpływu na obniżenie potencjału przyrodniczego zarówno w skali lokalnej (gminnej) jak i ponadlokalnej.

W otoczeniu granic planu miejscowego odnotowano obecność zwierząt gatunków chronionych (żaba wodna i bocian biały), należących.

Analiza istniejących uwarunkowań i przypuszczalnych oddziaływań na środowisko, zarówno krótko jak i długookresowych, wskazuje, iż realizacja ustaleń zawartych w projekcie planu nie spowoduje znaczącego przekształcenia środowiska. Przewidywane oddziaływania związane będą przede wszystkim z przedsięwzięciem, polegającym na przebudowie istniejącej linii elektroenergetycznej. W wyniku modernizacji trasa linii, próg napięciowy 220 kV oraz długość obiektu nie ulegną zmianie.

Prawidłowa eksploatacja maszyn oraz utrzymanie ich w odpowiednim stanie technicznym praktycznie uniemożliwi przedostanie się zanieczyszczeń, w tym ropopochodnych, do ziemi, wód gruntowych i wód powierzchniowych. Przedmiotowa inwestycja nie będzie emitowała zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego i gleby. Do krajobrazu nie zostaną wprowadzone nowe elementy, w związku z czym oddziaływanie na krajobraz ustaleń planu nie zmieni się.

Nie przewiduje się wystąpienia negatywnych oddziaływań na warunki życia i zdrowie ludzi. Potencjalny wpływ ustaleń planu, dopuszczających realizację linii elektroenergetycznej 220 kV, na zdrowie ludzi, można rozważać w aspekcie dwóch czynników: hałasu oraz pola elektromagnetycznego. Zgodnie ze współczesnym stanem wiedzy można stwierdzić, że ryzyko zdrowotne, wynikające z ekspozycji ludności w sztucznych polach elektromagnetycznych w otoczeniu prawidłowo zlokalizowanych i eksploatowanych linii jest znikome. Plan miejscowy ustala pas technologiczny napowietrznej linii elektroenergetycznej 220 kV w zasięgu którego znajduje się cały obszar. Nie należy spodziewać się przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu poza pasem technologicznym linii, a więc poza granice obszaru objętego planem miejscowym.

Oddziaływanie na florę, związane z modernizacją linii elektroenergetycznej, będzie miało miejsce jedynie podczas prac budowlanych. Po zakończeniu przebudowy, oddziaływanie na szatę roślinną wiązało będzie się jedynie z przeprowadzaną regularnie konserwacją elektroenergetycznej 220 kV i jej pasa technologicznego. Jednakże mając na uwadze zakres i terytorialny zasięg prac ziemnych oraz charakter potencjalnych oddziaływań ze strony funkcjonowania linii elektroenergetycznej nie przewiduje się, by realizacja ustaleń planu doprowadziła do zniszczenia potencjalnych siedlisk herpetofauny przedmiotowego obszaru oraz jego sąsiedztwa. Większość stwierdzonych gatunków ptaków należy do szeroko rozpowszechnionych i licznych w krajobrazie rolniczym, stąd wpływ dopuszczalnej w ustaleniach planu realizacji linii elektroenergetycznej nie ma znaczenia dla ich statusu ochronnego.

Ustalenia planu miejscowego nie wpłyną na cele i przedmiot ochrony użytku ekologicznego. W miejscu przejścia linii elektroenergetycznej przez rzekę Ina usankcjonowano lokalizację istniejących słupów, a ich relokacja jest praktycznie niemożliwa. Ponadto realizacja ustaleń planu nie wpłynie w żaden sposób na przedmiot, cele ochrony oraz integralność obszarów Natura 2000: specjalny obszar ochrony siedlisk „Dolina Płoni i Jezioro Miedwie” (PLH320006) oraz specjalnego obszaru ochrony ptaków „Jezioro Miedwie i okolice” (PLB320005), które znajdują się one około 2 km na południe od granicy obszaru planu z gminą Kobyłanka, zlokalizowanych w odległości ok. 2 km od granicy planu.

Przedmiotowy obszar znajduje się w granicach proponowanego w „Waloryzacji...” zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Rynny Warchlińskie” oraz obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Iny. W krajobraz proponowanego zespołu wpisana jest istniejąca linia napowietrzna 220 kV, biegnąca przez ten obszar od kilkadziesiąt lat, a jej przebudowa, dopuszczona ustaleniami planu, nie będzie miała istotnego wpływu na przedmiot ochrony tego obszaru.

Ze względu na skalę i rodzaj przekształceń, znaczną odległość oraz brak powiązań przyrodniczych, ustalenia planu nie wpłyną na pozostałe, znajdujące się w bliższym i dalszym sąsiedztwie, formy ochrony przyrody.

W projekcie planu przedstawiono rozwiązania ograniczające jego potencjalne oddziaływanie, a dokument zapewnia zachowanie walorów środowiska oraz uwzględnia zasadę zrównoważonego rozwoju.

Z analizy dostępnych materiałów źródłowych, opracowania ekofizjograficznego podstawowego i wizji terenowej wynika, że cechy i stan środowiska na omawianym obszarze nie stanowią przeszkody dla proponowanego w projekcie planu przeznaczenia i zagospodarowania. Przedmiotowy plan, dzięki ustaleniom umożliwiającym modernizację linii elektroenergetycznej 220 kV, przyczyni się do poprawy niezawodności bezpieczeństwa energetycznego w regionie.

10. Materiały źródłowe i literatura

W pracach nad niniejszą prognozą wykorzystano te same materiały źródłowe, które posłużyły do sporządzenia opracowania ekofizjograficznego podstawowego na potrzeby przedmiotowego planu miejscowego (AKWADRAT sp. z o.o., Gorzów Wlkp. 2017).

ZAŁĄCZNIK

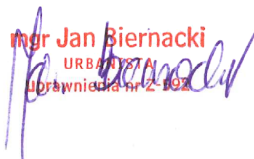
do prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Stargard dla przebiegu linii elektroenergetycznej 220kV w obrębach Lipnik, Grzędzice, Żarowo, Rogowo, Lubowo i Warchlino

Gorzów, dnia 20 grudnia 2017 r.

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że ukończyłem jednolite studia magisterskie z kształceniem w obszarze nauk o Ziemi. Tym samym spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 ze zm.), do kierowania zespołem sporządzającym prognozę oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Stargard dla przebiegu linii elektroenergetycznej 220kV w obrębach Lipnik, Grzędzice, Żarowo, Rogowo, Lubowo i Warchlino.

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.


mgr Jan Biernacki
URBISTA
Uprawnienia nr 2-102